

Jerzy Pereyma

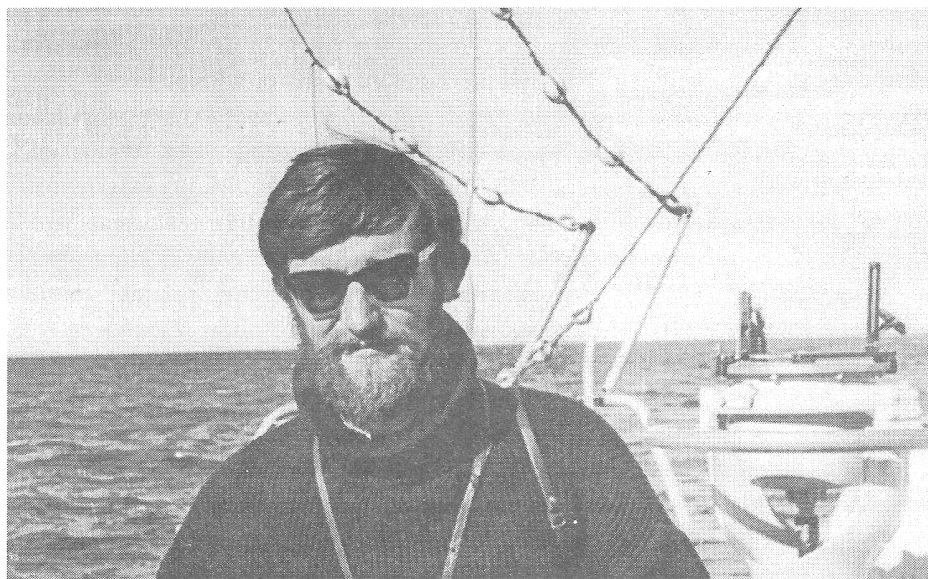
Uniwersytet Wrocławski

Instytut Geograficzny

50-137 Wrocław, pl. Uniwersytecki 1

ANDRZEJ MARTINI**1940—1998**

Dnia 15 grudnia 1998 roku zmarł dr Andrzej Martini, geomorfolog, długoletni pracownik naukowo-dydaktyczny Instytutu Geograficznego Uniwersytetu Wrocławskiego, a od 1996 roku Katedry Geotechniki Politechniki Koszalińskiej. Specjalizował się w problematyce wietrzenia fizycznego skał, prowadząc badania w Sudetach, Tatrach i na Spitsbergenie. Wyniki swych badań terenowych, potwierdzał eksperymentami laboratoryjnymi. Pracował w Zakładzie Geomorfologii pod kierunkiem prof. dr hab. Alfreda Jahna, który był promotorem Jego pracy doktorskiej poświęconej wietrzeniu mrozowemu skał Sudetów, Tatr i Spitsbergenu. Publikacje dr Andrzeja Martiniego z zakresu wietrzenia skał przyniosły Mu rozgłos w kraju i zagranicą. Był często cytowanym autorem kilku znaczących artykułów, m.in. *Slope cover deposits of selected mountains areas in Hornsund region*.

Fot. 1. Andrzej Martini na pokładzie „Jana Turlejskiego” w 1970 r.

Andrzej Martini był uczestnikiem niewielkiej, sześćoosobowej wyprawy na Spitsbergen w 1970 roku, zapoczątkowującej serię wypraw tzw. „wrocławskich”. Wyprawa ta miała charakter wyjątkowy, niemalże pionierski, po dziesięcioletniej przerwie w polskich badaniach na Spitsbergenie. Zaniedbana, wykorzystywana przez traperów baza w Hornsundzie, niedostosowane do warunków polarnych łodzie i silniki i brak łączności poważnie utrudniały realizację programu. Humor i pogoda ducha oraz wielka koleżeńskość Andrzeja przyczyniły się m.in. do zakończenia wyprawy z pełnym sukcesem. Relacje Andrzeja, niesłychanie barwne, pełne polotu i erudycji, zachęcały przyszłych uczestników wypraw do podjęcia tematyki polarnej. Był aktywnym i bardzo towarzyskim uczestnikiem Sympozjów Polarnych i członkiem Klubu Polarne PTG od momentu jego utworzenia.

Zbigniew Pietroń

30-037 Kraków, al. Słowackiego 8/3

JAN MICHAŁ ZAZULA 1953—1997

28 września 1997 roku zginął pod zwałami lawiny seraków w Alpach Francuskich dr Jan Michał Zazula, fizyk, alpinista, polarnik i podróżnik, wspaniały Człowiek i Przyjaciel.

Urodził się 5 maja 1953 roku w Krakowie. Po ukończeniu studiów fizycznych na Uniwersytecie Jagiellońskim pracował i doktoryzował się w krakowskim Instytucie Fizyki Jądrowej.

Kilka ostatnich lat życia spędził w Szwajcarii i Francji, pracując w Europejskiej Organizacji Badań Nuklearnych (CERN) z siedzibą w Genewie. Był naukowcem o światowej renomie w swojej specjalizacji badawczej, autorem i współautorem wielu poważnych prac naukowych, opublikowanych w większości za granicą. Jego życiową pasją, poza ukochaną fizyką, były góry i egzotyczne wyprawy w najdalsze zakątki świata. Wspinał się w Tatrach, Alpach i Hindukuszu. Poznał piaski Sahary i tropikalne lasy Ameryki Południowej. Wędrował po wszystkich niemal kontynentach, trafiając również do Arktyki.

Podczas dwóch wiosennych miesięcy 1986 roku przemierzyliśmy razem z Wojtkiem Moskałem i Tomkiem Janickim Spitsbergen z północy na południe.